

DECIZIE

16 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Dumitru Mardari

Svetlana Filincova

examinând recursul declarat de Maxim Blidari,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SC “Servcomloc”
SRL către Maxim Blidari cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de
judecată,

împotriva încheierii din 12 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
restituit apelul declarat de Maxim Blidari ca fiind depus în afara termenului legal,
iar apelantul nu solicită repunerea în termen,

c o n s t a ț ă :

La 17 noiembrie 2017, SC “Servcomloc” SRL a depus cerere de chemare în
judecată către Maxim Blidari cu privire la încasarea datoriei în mărime de 6040,75
lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 03 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost
admisă acțiunea, fiind înacasată din contul lui Maxim Blidari în beneficiul SC
“Servcomloc” SRL datorită în sumă de 6040,75 lei și cheltuielile de judecată în sumă
de 270 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 26 aprilie 2019, Maxim Blidari
a contestat-o cu apel, solicitând casarea hotărârii din 03 iulie 2018 a Judecătoriei
Chișinău, sediul Centru cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin încheierea din 12 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a restituit apelul
declarat de Maxim Blidari ca fiind depus în afara termenului legal, iar apelantul nu
solicită repunerea în termen.

La 05 iulie 2019, Maxim Blidari a declarat recurs împotriva încheierii din 12
iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea
încheierii contestate și restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de apel în alt
complet de judecată.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu încheierea instanței de
apel, care urmează a fi casată, invocând faptul că nu a cunoscut despre existența
prezentului litigiu, iar conținutul hotărârii i-a devenit cunoscut la 29 martie 2019,
când a luat cunoștință de materialele cauzei. Astfel, nu a solicitat instanței de apel

repunerea în termen, deoarece a considerat că se încadrează în termenul de 30 de zile din momentul când a luat cunoștință de hotărâre.

Studiind materialele dosarului în raport cu cele invocate în recurs și prevederile legale, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Maxim Blidari urmează a fi respins din următoarele motive.

În conformitate cu art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

În conformitate cu art. 110 din Codul de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Potrivit materialelor cauzei, încheierea privind restituirea cererii de apel a fost pronunțată de Curtea de Apel Chișinău la 12 iunie 2019, fiind expediată recurentului pentru cunoștință la 19 iunie 2019 (f.d. 95). Dat fiind faptul că la materialele cauzei nu există înregistrări care să demonstreze momentul recepționării încheierii de către recurent, iar cererea de recurs a fost înregistrată la 05 iulie 2019, Colegiul consideră că cererea de recurs a fost depusă în termen.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 428 din Codul de procedură civilă, decizia instanței de recurs, emisă după examinarea recursului împotriva încheierii, rămâne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanței la data emiterii. Copia deciziei se remite părților în termen de 5 zile de la data emiterii.

În speță, se constată că prin încheierea din 12 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a restituit apelul declarat de Maxim Blidari ca fiind depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen.

Recurentul susține că nu a cunoscut despre existența prezentului litigiu, deoarece nu a fost citat de către prima instanță, până nu a luat cunoștință de materialele cauzei. Colegiul apreciază critic argumentele recurentului, deoarece materialele cauzei demonstrează contrariul.

Astfel, potrivit avizului de recepție (f.d. 34) Maxim Blidari a fost citat în prima instanță pentru ședința din 13 martie 2018, ora 10.30, ședință la care s-a prezentat, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 13 martie 2018 (f.d. 35), fiind identificat de către instanță prin permisul de conducere. Potrivit recipisei semnate de către Maxim Blidari, acesta a fost înștiințat despre faptul că următoarea ședință urma să aibă loc la 25 aprilie 2018, ora 14.30 (f.d. 36). În ședința din 25 aprilie 2018 recurentul s-a prezentat, a depus referința (f.d. 37), care s-a anexat la materialele cauzei prin încheiere protocolară (f.d. 66), fiind stabilită următoarea ședință pentru 03 iulie 2018, ora 14.30, fapt pentru care Maxim Blidari a semnat în recipisă (f.d. 45). Totuși, la 03 iulie 2018, ședință în care a fost pronunțată hotărârea, recurentul nu s-a prezentat, fiind citat legal.

Astfel, argumentul, potrivit căruia recurentul a calculat termenul de declarare a apelului din momentul în care a luat cunoștință de materialele cauzei la 29 martie 2019, hotărârea fiind executată integral de către Maxim Blidari la 25 octombrie 2018

(f.d. 77), este unul lipsit de suport juridic, or, potrivit prevederilor art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 116 alin. (1), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc). Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

Mai mult, dispozițiile art. 362 alin. (3) din Codul de procedură civilă constituie o garanție a dreptului de apărare, legiuitorul urmărind că persoanele, care din motive întemeiate au omis termenul de apel, pot fi repuse de către instanța de apel, în baza cererii. Totodată, repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

Reieșind din înscrisurile anexate la materialele cauzei, recurentul Maxim Blidari a cunoscut despre existența hotărârii primei instanțe, a executat-o integral la 25 octombrie 2018, dar a omis să solicite instanței de apel repunerea în termen și să motiveze această solicitare.

Este de menționat că, legislația procedurală de rând cu stabilirea anumitor drepturi procedurale participanților la proces, instituie și obligația părților de a se folosi cu bună-credință de drepturile lor procedurale, în scopul contracarării oricăror abuzuri de drepturi, la caz, crearea unei concluzii false de prelungire a termenului de depunere a apelului. Respectiv, reînnoirea acestui termen pe motive, care nu au putere de convingere, poate fi contrară principiului securității raporturilor juridice.

Potrivit dispozițiilor art. 10 alin. (1)-(3) din Codul de procedură civilă, sancțiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural. Efectuarea necorespunzătoare a actelor de procedură va fi invocată, în fiecare caz de comitere a încălcării legii, de către judecător sau de participantul care are interes să o invoce. Sancțiunile procedurale vizează atât actele de procedură ale instanței judecătorești, ale participanților la proces, cât și ale persoanelor legate de activitatea acestora și, în funcție de prevederile legii, constau în anularea actului procedural defectuos, în decăderea din drepturi pentru neîndeplinire în termen a actului de procedură, în obligația de a completa sau a reface actul îndeplinit cu nerespectarea legii, în restabilirea în drepturile încălcate, în aplicarea amenzii judecătorești, în alte măsuri prevăzute de lege.

Articolul 6 par. (1) al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, garantează fiecăruia dreptul de a se adresa unui tribunal pentru ca ultimul să se pronunțe asupra drepturilor și obligațiilor sale civile. În acest

sens, este de menționat că limitarea accesului la o curte sau la un tribunal nu se conciliază cu art. 6 par. (1) al Convenției decât în cazul în care acestea urmăresc un scop legitim și există un raport de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul vizat.

Din această perspectivă, instanța de recurs concluzionează că, recursul declarat de Maxim Blidari împotriva încheierii din 12 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a restituit apelul declarat de Maxim Blidari în temeiul art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, este neîntemeiat, iar actul de discreție al instanței de apel urmează a fi menținut de către instanța de recurs.

Luând în considerație cele expuse și în temeiul art. 427 lit. a), art. 428 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Maxim Blidari.

Se menține încheierea din 12 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SC “Servcomloc” SRL către Maxim Blidari cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Ala Cobăneanu,

Judecătorii

Dumitru Mardari,

Svetlana Filincova